

K O B R A

KULTURNÍ OBČASNÍK REGIONÁLNÍCH
AUTORŮ
ŘÍJEN 2018*** ROČNÍK XIX.*** ČÍSLO 10

Cítát inspirující

Spisovatelé se rozvádějí stejně jako redaktoři, tiskárenští dělníci, uklízečky, ředitelé škol nebo číšnice, zabývat se jejich všedním životem nemá smysl. Skutečný hlas spisovatele zaznívá z textu, v něm je všechno, co uznal za potřebné nám říct. V nejlepších dílech je jen mluvčím nějaké vyšší moci, kterou ani nezná.

Pavel Vilikovský

MODLITBA Draga ZLATNÍKOVÁ

Fantazie
obrazy nové mi přisni
Básničko
bud' a křísni

(ze sbírky „Opožděná chůze k duze“)

LITERÁRNÍ PŘEHLEDY

V tomto úvodníku bych rád vyzdvihl význam knih, které čtenářům přibližují určitý region z pohledu literárního přehledu. Již dříve jsem psal o knize „Básníci Strakonicka“ či o „Čtení z Písku – stručný literární bedekr.“ Mimochodem píseční autoři mají i svoje stránky, kde najdete vše podstatné o autorech spojených s tímto městem (viz <http://www.ctenizpisku.cz/>). Jistě by se takových příkladů našlo více, třeba počít Městské knihovny v Prachaticích s knížkou „Jihočeští spisovatelé.“ (viz https://www.knih-pt.cz/publikace-jihocesti-spisovatele_21.html). Nebo přehled autorů Středicka východočeských spisovatelů (viz <http://www.spisovatelevc.cz/clen/>).

Nedávno jsem získal dvě takové knihy, ze kterých jsem měl velkou radost. Jednu z nich sestavil Jan Řehounek a jmenuje se „Nymburk literární.“ Autor v ní představuje Nymburk ve starší české literatuře, ale i současné žijící autory.

Cituji z anotace knihy: „První část knihy se věnuje tématu Nymburk ve starší české literatuře vychází ze zmínek ve středověkých kronikách, představuje místní humanistické básníky a spisovatele, připomíná lidovou slovesnost a přes období národního probuzení se dopravuje až k literárnímu životu ve městě v první polovině 20. století.

Druhá část nazvaná Ulicemi města za literáty je literární průvodce městem s více jak sedmdesáti zastaveními doplněnými dalšími medailony třiceti autorů. Zajímavými zastávkami jsou místní tiskárny, knihovna, divadlo, muzeum, nakladatelství...

Třetí část s názvem I současný Nymburk literárně žije nejprve představí současný literární a kulturní život a posléze uvede 25 literárních autorů narozených po roce 1945.“

Další radost jsem měl, když jsem na cestách po Vysočině objevil „Čítanku Vysočiny“, kterou sestavil Hynek Jurman. A opět přináší celou řadu důležitých informací a materiálů. Kupříkladu jsem se dozvěděl, jaký vztah měl k Vysočině Karel Václav Rais, ale i mnoho

dalších věcí, a to nejen o všeobecně známých osobnostech literární Vysočiny.

A opět cituji z její anotace: „Čítanka Vysočiny se snaží zviditelnit region Vysočiny po stránce literární, navázat na bohaté literární tradice regionu, nenechat upadnout v zapomenutí desítky originálních tvůrců z tohoto kraje a v neposlední řadě chce zdůraznit význam tvůrců v rámci celé Evropy.

Kniha by se měla podílet na výchově a vzdělávání především mladé generace a poskytnout zajímavé čtení i těm starším. Zároveň poskytuje zajímavé tipy na literární a vlastivědné výlety.“

V čem jsou tyto publikace pro mě cenné? Na jednom místě najdete celou řadu informací, po kterých byste se pracně pídili. Ale je to i zajímavé čtení.

Při četbě mě napadla jednoduchá otázka. Možná i vás. Proč neexistuje třeba čítanka Jičina nebo Jičínska? Víím, že paní Jana Hofmanová před lety napsala studii „Po stopách jičínských motivů v literární tvorbě,“ za kterou získala 1.cenu na Šrámkově Sobotce. Je to velmi záslužná práce, ale další zmapování chybí. Pokusil jsem se aspoň trochu tematicce věnovat ve vlastivědném sborníku českého ráje a Podještědí „Od Ještěda k Troskám“ (číslo 4/2017, ročník XXIV., vyšlo prosinec 2017) ve studii „Autoři spjatí s Jičínem (s důrazem na druhou polovinu 20.století).“ Už dnes víím o některých autorech, které jsem zapomněl. Snažím se pro sebe tyto materiály rozšiřovat a doplňovat. Rád bych pochopitelně vydal nějakou ucelenou knížku, ale úkol je to opravdu nelehký, spíš pro nějakého opravdového historika. O to víc děkuji autorům, kterým se kniha o literatuře města či regionu podařila vydat.

Václav

PŘÍLOHA K MAPOJI

Říjnové číslo KOBRY vychází s přílohou z Martinské poetické jeseně, kde najdete všechny důležité informace o letošním 15.ročníku akce s jičínskou účastí!

Václav

VÍTE, ŽE ...

- Ve dnech 21. až 23. září se ve slovenském Martině a Turanoch konal 15. ročník Martinské poetické jeseň. Z Jičína se jej zúčastnili Ilona Pluhařová, Bohumír Procházka a Václav Franc. Jejich příspěvky jsou zařazeny do „Almanachu tvorby účastníků – Martinská poetická jeseň 2018,“ a to takto: Ilona Pluhařová – 2 básně ze souboru „Ze stránek dívčích srdcí“, básně „Šťastná“ a „Potopa“, Bohumír Procházka - „Kousky z deníku“ a Václav Franc - „O větrníku, koloběžce a štěstí.“ V rámci programu vystoupili Ilona Pluhařová a Václav Franc s programem „Představujeme literáty našeho kraje“ tentokrát na téma „Fráňa Šrámek za 1. světové války a sbírka Splav.“

- V pondělí 1. října 2018 se konal na Hlavním nádraží v Praze křest sborníků „Literáti na trati V aneb Poezie mezi staničníky“ a „Literáti na trati V aneb Próza mezi staničníky.“ V knihách jsou zastoupeni autoři a jejich tvorba z našeho okresu Jičín. Mezi prozaiky jsou to (podle abecedy): Václav Franc (povídka „Cesta na Dobříš“), Liboslav Kučera (povídka „Bláznova zpověď“), Oldřich Němec (povídka „Z historie muziky v Řehči aneb Vzpomínky dědka Francka Hoboje“) a Ilona Pluhařová (povídka „Poprvé“). Mezi básníky jsou to (podle abecedy): Václav Franc (básně „Ona“ a „Nádraží“), Oldřich Němec (báseň „kdybych tak mohl vrátit čas“) a Ilona Pluhařová (báseň „Na trati“).

- V úterý 2. října se v Městské knihovně v Nové Pace konalo autorské čtení Václava France „Čtení z dřevé kapsy.“

Václav

KNIHOVNA VÁCLAVA ČTVRTKA V JIČÍNĚ ZVE

Pátek 12. října od 10.00 hodin v dětském oddělení

Tajemství zahrádky

Beseda se spisovatelkou Monikou Eberlovou.

ČAJ č. 145 – VLASTIMIL VONDRUŠKA A RENÁTA ŠŤASTNÁ

Říjnový ČAJ je částečně věnován významnému výročí – 100 let od vzniku Československa. A tak si můžete přečíst dvojnásobnou porci rozhovorů vracející se do historie. Tu vzdálenější nám přiblíží Vlastimil Vondruška, úspěšný autor řady historických knih, jeden ze současných nejčtenějších českých spisovatelů. V rozhovoru mimo jiné říká: „Knihy se píší tak, aby se líbily buď literárním kritikům, anebo čtenářům.“

Další rozhovor poskytla Renáta Šťastná, bývalá členka LiSu, autorka nedávno vyšlé knihy „Vzpomínkomat,“ ve které se vrací do 70. a 80.let minulého století: „Já ráda vzpomínám na všechno, co jsem prožila!“

O naší historii vychází celá řada knih, vybral jsem si tři z nich. Jednak knihu Jaroslava Štraita „Učitelé východních Čech proti fašismu a válce (1938-1945,“ která se věnuje i událostem na Jičínsku. Dále pak „Dopisy z koncentračního tábora.“ Knihu, kterou sestavil Dr. Werner Baier a dokumentuje dva osudy, a to dělnického funkcionáře Oswalda Jilliche a malíře a spisovatele Josefa Čapka. Oba mají vazby na kraj kolem Žacléře, oba prošli koncentračními tábory. A velmi doporučuji i třetí knihu, kterou napsal Michal Macháček a jmenuje se „Gustáv Husák.“ Obsáhleá výpověď o životě posledního předlistopadového prezidenta nás provede prakticky celým 20.stoletím a přinesla mi celou řadu neznámých informací. Vřele doporučuji! Ale i další knihy mapující sto let vývoje naší vlasti jsou také zajímavé a poučné.

Hostem ČAJe je básnířka Jana Bednářová, představuje se básnickým souborem přesně zapadajícím do podzimního měsíce „Odlet z teplých krajín.“

Tvorbu regionálních autorů zastupuje povídka Zlaty Zákoutské „Kukátko do minula“ a „Přemejšlenky“ Josefa Jindry.

Václav

ŘEKNI MI, CO ČTEŠ ...

Laetitia COLOMBANI - COP

Vydala Euromedia Group, a.s. - Odeon, 2018

Překlad Alexandra Pflimpflová

Francouzská režisérka, herečka, scénáristka a spisovatelka Laetitia Colombani (*1976) se představuje knihou „Cop“, která ve Francii vyšla v nákladu přes 300 000 výtisků a postupně má vyjít v osmadvaceti zemích.

Hlavními hrdinkami jsou tři ženy. Ženy v rozdílných společenských podmínkách. Zatímco Smita žije ve vesnici Badlapur v Indii se svou šestiletou dcerou Lalitou v doslova katastrofálních podmínkách, Giulia žije v sicilském Palermo a její rodina zpracovává vlasy na paruky, Sarah je právnička a kanadském Montréalu žije jako šéfka.

Přes zdánlivě nekonečnou vzdálenost tří hlavních akterek se jejich osudy nakonec protnou díky vlasům. Smita, která vybírá od svých šesti let rukama z jam místní honorace lidská „hovna“, touží po tom, aby její dcera unikla stejnému osudu. Plán se zapsáním dcery do školy nakonec nevychází, a tak odchází z rodné vesnice. Na dlouhé pouti je pod vlivem náboženských představ, a tak věnuje svoje vlasy, stejně jako její dcera, bohu Višnu, aby se jim za jejich obětní dar odvděčil.

Do dílny v Itálii se dostávají vlasy indických žen, takže je právě Giulia zpracovává do paruky, a tu potřebuje onkologicky nemocná Sarah. Kruh se uzavírá, ale ještě dříve prožijeme vztah s Indem Kamalem a Sarah se snaží schovávat svoji nemoc před okolím.

Knihy je dramatická právě oním postupným odhalováním životů třech žen, udržuje čtenáře v napětí. Dovedu si představit, že by se kniha dala přepsat do filmového scénáře.

Jako čtenáři mě právě osud indické ženy, nejubožejší z nejubožejších, připadá hrozný, např. viz str. 17: „Když se narodila Lalita, dokonce souhlasil (její manžel a otec holčičky), že si ji nechají. V Rádžasthānu se ve vesnicích pohřbívají zaživa, v krabici, v písku, sotva se narodí. Holčičky umírají celou noc.“ !!!

Václav

SLAM POETRY V JIČÍNSKÉ KNIHOVNĚ

Ve středu 12.září v podvečer se v Knihovně Václava Čtvrtka v Jičíně konalo setkání příznivců žánru slam poetry. Zastoupení účinkujících bylo hvězdné, posuďte sami: Dr. Filipitch (mistr ČR 2017), Anatol Svahilec (mistr ČR 2014), Švéd (finalista MČR) a Dave (finalista MČR). A jako předskokan jičínský Vidlák.

Pořadem provázel Dr.Filipitch a celá pětice se představila ve dvou soutěžních kolech. Porotci se střídali z řad diváků. Soutěž v recitaci autorské poezie, jak by se dalo slam poetry přeložil do běžné češtiny, představuje soutěž bez rekvizit a kostýmů, na soutěžích omezenou časovým limitem. V Jičíně časový limit závodníky nesvazoval.

A byl jsem překvapen, jak početné bylo zastoupení mladých lidí v hledišti. Dá se říci, že bylo vyprodáno, pochopitelně se přidávaly židle. Říkal jsem si, co táhne mladé k tomuto žánru? Častokrát zehráme, že nemají o nic zájem a vida!

Přiznám se, že jsem slam poetry viděl zatím jen v televizi, četl jsem o něm v časopisech, ale první zkušenost na živo byla pozitivní. Bezprostřednost, snaha zaujmout, upoutat pozornost, i když pochopitelně nejde o vynikající poezii, ale spíš o slovní žonglování, třeba i jednoduchým rýmem zaujmout, chytit, strhnout.

Řada vystoupení se mi líbila, například vyprávění Anatola Svahilce o škole v přírodě vyvolávalo v hledišti salvy smíchu. Nakonec právě tento autor zvítězil v hlasování poroty, ale v tomto případě o pořadí a body ani tak nešlo.

Pokud má slam poetry vzbudit zájem dnešní mladé generace o poezii, tak si myslím, že si v Jičíně odneslo pomyslnou palmu vítězství.

Fota Martina Žantovského z akce najdete na: https://knihovnajicin.rajce.idnes.cz/12._9._Slam_poetry/ a video z celé akce na <https://www.youtube.com/watch?v=nHxLOjW3WQM&feature=youtu.be> . Stojí to za to!

Pokud máte o žánr zájem, více se dozvíte na <https://www.facebook.com/slampoetry/> .

Václav

Koncem října se významného životního jubilea dožívá básnířka a překladatelka Draga Zlatníková. Jménem literátů z Jičínska přeji mnoho zdraví, štěstí, pohody, optimismu a hodně literární inspirace do dalších let!

Václav

Foto: Martin Žantovský

KOBRA

Kulturní občasník regionálních autorů

Interní tiskovinu regionálních autorů Jičínska

Připravil : Václav Franc, K Hájků 1724, 509 01 Nová Paka

Franczub@seznam.cz

Ročník 19. Číslo 10. Říjen 2018.

(5.října 2018)

www.ikobra.cz